

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **G., s.r.o.**, P. X., P. Česká republika, IČ: X. zastúpeného advokátom JUD. J. S., R.X., B. proti žalovanému: **Dr. J. B., S. d. s. G.**, D.n.X., IČO: X., o zaplatenie 50 000,- Sk s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 4. februára 2008, č.k. 4 Cb/9/2003-130 takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo 4. februára 2008, č.k. 4 Cb/9/2003-130 v napadnutej časti vo výroku o trovách konania sa **potvrďuje**.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove napadnutým rozhodnutím uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 50 000,- Sk s 11,35 % p.a. úrokom z omeškania od 14. augusta 2002 do 31. januára 2004 a náhradu trov konania v sume 24 028,50,- Sk na účet jeho právneho zástupcu. Vo zvyšku konanie zastavil.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP. Úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 2500,- Sk, za právne zastupovanie advokátom podľa vyhlášky č. 163/2002 Z.z. a č. 655/2004 Z.z., a to za päť úkonov právnej pomoci po 2150,- Sk zvýšenej o 19 % daň z pridanej hodnoty v sume 2042,50,- Sk, paušálnu náhradu prislúchajúcej k týmto úkonom, a to za tri úkony po 450,- Sk, cestové v sume 508,- Sk hromadným dopravným prostriedkom za jednu cestu z miesta sídla advokáta do miesta sídla súdu t.j. z Bratislavy do Prešova a späť a náhradu za stratu času na toto pojednávanie v rozsahu 22 polhodín po 317,- Sk.

Proti tomuto rozhodnutiu v časti výroku o náhrade trov konania podal žalobca odvolanie.

Namietal výšku priznanej náhrady cestovného, keď súd nepriznal cestové na pojednávanie osobným motorovým vozidlom z dôvodu, že vo vyúčtovaní nepreukázal uplatnené sadzby predložením technického preukazu motorového vozidla. Poukázal na to, že základná náhrada za každý 1 km jazdy je pre všetky osobné cestné motorové vozidlá rovnaká vo výške 6,20,- Sk. Uviedol, že ak mal súd pochybnosti o výške uplatnenej spotreby pohonných hmôt, mal ho vyzvať na doplnenie, resp. na preukázanie tejto výšky doložením technického preukazu, čo súd neurobil. Preto žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutú časť rozsudku a priznal mu náhradu trov konania v plnej uplatnenej výške.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 OSP a § 214 ods. 2 písm. f/ OSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Medzi trovy konania patria okrem iného aj hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov vrátane súdneho poplatku (§ 137 OSP).

Pri určení náhrady trov konania podľa § 142 ods. 1 OSP súd musí vychádzať zo zásady účelnosti a priznať môže len náhradu tých výdavkov, ktoré boli potrebné k účelnému uplatňovaniu alebo bránenie práva.

Podľa § 151 ods. 1 OSP ak účastník v lehote podľa ods. 1 trovy nevyčíslí, súd mu prizná náhradu trov vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa vyhovel žalobe o zaplatenie peňažnej pohľadávky z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, a preto žalobcovi podľa § 142 ods. 1 OSP patrí náhrada trov konania.

Žalobca faxovým podaním zo 6. februára 2008 a následne písomným podaním, ktoré došlo súdu prvého stupňa 11. februára 2008 vyčíslil náhradu trov konania vrátane náhrady právneho zastúpenia v sume 27 736,50,- Sk.

Náhradu za cestovné právneho zástupcu na prejednanie veci, ktoré vyčíslil v sume 7224,- Sk žalobca nepreukázal žiadnym dôkazným prostriedkom. Nepredložil (veľký) technický preukaz, ktorým by súd mohol posúdiť dôvodnosť vyúčtovanej výšky tejto náhrady (o kúpnej cene pohonných hmôt, o spotrebe paliva na 100 km). Preto súd prvého stupňa rozhodol podľa obsahu spisu v zmysle § 151 ods. 1 OSP a priznal žalobcovi, resp. jeho právnenému zástupcovi náhradu vo výške ceny cestovného hromadným dopravným prostriedkom. Takémuto rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť žiadne

pochybenie. Je potrebné podotknúť, že písomné podanie žalobcu, ktorým vyčíslil trovy konania nie je podaním, kde by bol súd povinný uznesením v zmysle § 43 OSP vyzvať účastníka na odstránenia väd podania, ako sa žalobca v odvolaní mylne domnieva. Súd v takomto prípade len zisťuje účelnosť vyčíslených trov konania a preukázanie ich dôvodnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto podľa § 219 OSP odvolaním napadnutú časť rozsudku vo výroku o trovách konania potvrdil.

Žalovaný mal v odvolacom konaní úspech, a preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP). Žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, a preto odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, 12. mája 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu